

Mechanismus erekce

Na tomto článku se právě pracuje

Máte-li nějaké náměty či poznámky k jeho obsahu, uveďte je prosím v . V případě potřeby kontaktujte autora stránky – naleznete jej v historii (https://www.wikiskripta.eu/index.php?title=Mechanismus_erekce&action=history).

Stránka byla naposledy aktualizována ve středu 17. ledna 2024 v 12:27.

Erekce je vyvolána sexuálním vzrušením či mechanickou stimulací erotogenních zón.

Průběh nervového vzruchu

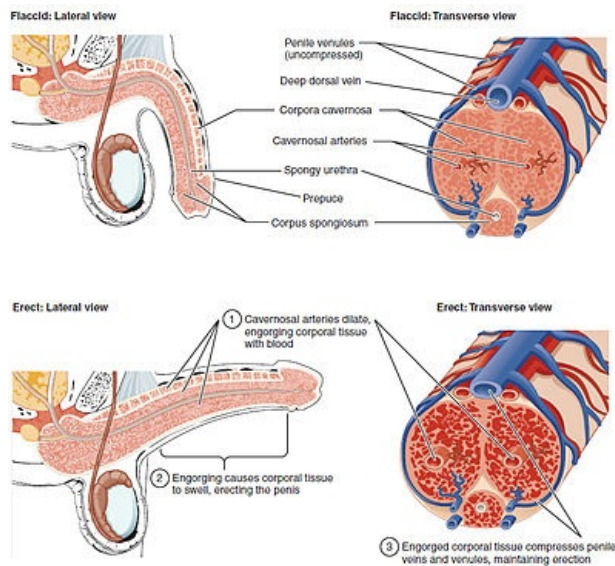
Při stimulaci glans penis/clitoris jde signál **aferentně** skrze *nervus pudendus* do **sakrálního erekčního centra** (S2-S4). Sakrální centrum pošle **eferentní** signál na **parasymptické** nervy splanchnici pelvici neboli nervi erigentes (pregangliové). Signál pokračuje přes plexus hypogastricus inferior a plexus prostaticus na nervi cavernosi (postgangliové) k cévám penisu.

Axony postgangliových neuronů se v okolí aa. helicinae větví a vypouští acetylcholin. Ten působí na endotel cév a vytváří se oxid dusnatý (NO), který difunduje k cévní svalovině a dilataje tak cévy. **Ebnerovy polštářky**, což jsou fyziologické ztlustění stěny aa. helicinae tvořené hladkým svalstvem, ochabnou. To vše způsobí zvýšený průtok krve a naplnění kaveren, hlavně corpus cavernosum, méně corpus spongiosum. Kvůli přítomnosti močové trubice se corpus spongiosum nemůže tolik naplnit krví. Znemožnila by se ejakulace.

Tím, že se větvě aa. helicinae naplní, v nich prudce vzroste tlak až na **1000 mmHg**. Dilatované aa. helicinae stlačují odvodné žíly a zároveň dojde k reflexivnímu stahu m. ischiocavernosus a m. bulbocavernosus, čímž je znemožněn odtok krve. Celý děj se projeví jako **erekce**.

Tato reflexní erekce je do značné míry nezávislá na vlivech kůry, proto může zůstat zachována i u lidí s poraněnou krční či hrudní míchou.

Erekční centrum je ovlivňováno také nadřazenými centry v pontu, prodloužené míše, ale především v diencefalu, resp. v pravé části hypothalamu.

Neerekováný a erekováný penis

Odkazy

Související články

- Penis
- Sakrální parasymptikus

Použitá literatura

- ČIHÁK, Radomír. *Anatomie 2*. 1. vydání. Praha : Avicenum, 1988. s. 488. ISBN 80-247-0143-X.
- MOORE, Keith a A. AGUR. *Essential Clinical Anatomy*. - vydání. Lippincott Williams & Wilkins, 2007. 692 s. ISBN 9780781762748.